

Van de boom naar de vruchteloosheid - Aflevering 4

Waarom Genesis en Romeinen 8 over hetzelfde spreken

1. Geen twee verhalen, maar één lijn

Wie Genesis 2–3 en Romeinen 8 naast elkaar legt, ziet vaak twee verschillende onderwerpen: het begin van de mens tegenover een latere beschouwing over lijden en schepping. Toch horen deze teksten inhoudelijk bij elkaar.

Genesis beschrijft **hoe** de mens terechtkomt in een bestaan van moeite, sterfelijkheid en vervreemding.

Romeinen 8 verklaart **wat dat bestaan betekent** binnen Gods doel.

Wat in Genesis begint, wordt door Paulus theologisch geduid.

2. De boom als principiële grens

De boom van kennis van goed en kwaad is geen willekeurig verbod. Zij markeert een grens: de mens is niet bedoeld om zelf vast te stellen wat goed en kwaad is.

De overtreding is daarom meer dan ongehoorzaamheid. Zij is een **greep naar autonomie**: zelf oordelen, zelf bepalen, zelf dragen.

De gevolgen zijn veelzeggend:

- schaamte in plaats van vrijheid,
- vervreemding in plaats van verheffing,
- sterfelijkheid in plaats van leven.

De mens ontdekt niet zozeer dat hij slecht is, maar dat hij **niet geschikt is** voor de positie die hij opeist.

3. Van Eden naar “vruchteloosheid”

Wat Genesis beschrijft, benoemt Paulus later als *vruchteloosheid*: een bestaan dat niets blijvends kan voortbrengen. Niet omdat er geen activiteit is, maar omdat het fundament ontbreekt.

Romeinen 8:20 is hier beslissend:

de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen — *niet vrijwillig*, maar **door Hem** die haar daaraan onderworpen heeft, *in hoop*.

Dat betekent:

de toestand die bij de boom begint, is **niet buiten God om ontstaan**. Zij is geen ontsporing, maar een geplaatste werkelijkheid binnen een groter doel.

4. Niet straf, maar ontmaskering

Vruchteloosheid functioneert niet primair als straf, maar als onthulling. Zij maakt zichtbaar wat altijd al waar was: de mens bezit het leven niet in zichzelf.

Zolang de mens zichzelf kan handhaven — moreel, religieus of intellectueel — blijft de illusie van autonomie bestaan. Maar waar moeite, falen en sterfelijkheid onontkoombaar worden, valt die illusie weg.

Daarin wordt duidelijk waarom de boom er stond:
niet om de mens te laten vallen, maar om zichtbaar te maken dat hij **niet bedoeld is als maatstaf**.

5. Geen weg terug

Veel christelijk denken zoekt de oplossing in herstel van het begin: terug naar onschuld, harmonie, paradijs. Maar Romeinen 8 wijst een andere richting.

Het doel is niet Eden, maar bevrijding.
Niet herstel van autonomie, maar verlossing ervan.
Niet een mens die weer “werkt”, maar een mens die leeft uit ontvangen leven.

Genesis laat zien *waarom* autonomie faalt.
Romeinen 8 laat zien *wat God daarmee doet*.

Kernzin van Aflevering 4

Wat bij de boom begint als zelfbepaling, wordt in Romeinen 8 zichtbaar als vruchteloosheid — niet om de mens te vernietigen, maar om hem te bevrijden van autonomie.

👉 **Volgende aflevering (5):**

Vrije wil en verantwoordelijkheid – waarom autonomie niet de oplossing is, maar het probleem.